

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 8 lutego 2016 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w K. – wniósł o zasądzenie od pozwanego R. T. kwoty 123.684,31 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5 lutego 2016 r. liczonymi dla kwoty 112.368,21 złotych. W uzasadnieniu powód wskazał, iż zawarł z pozwanym umowę kredytową z której pozwany nie wywiązał się i powstało zadłużenie dochodzone pozwem [pozew k-3-4].

Postanowieniem z dnia 2 marca Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Łodzi [postanowienie k-6].

Pismem z dnia 5 maja 2016 r. zmodyfikował żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie [pismo k-9].

Na rozprawie w dniu 1 grudnia 2016 r. pozwany wniósł o zawarcie ugody przedstawiając kopię kontraktu wstępnego, którego realizacja umożliwi mu spłatę zadłużenia

[protokół k-47]

W piśmie z dnia 21 grudnia 2016 r. pozwany wniósł o przesunięcie terminu spłaty kredytu w dwóch ratach: do końca lutego 2017 r. 50% i do końca marca 2017 r. pozostała część. [pismo k-55-56]

W odpowiedzi z 7 lutego 2017 r. powód wyraził zgodę na takie przesunięcie terminu [pismo k-66].

Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2017 r. żadna ze stron nie stawiała się [protokół k-80].

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lipca 2009 r. strony zawarły umowę o linię kredytową dla małych firm nr (...) w której powód przyznał powodowi odnawialną linię kredytową w kwocie 200.000,00 złotych do dnia 15 lipca 2010 r. z możliwością automatycznego przedłużania o kolejne 12 miesięcy w przypadku wywiązywania się kredytobiorcy ze zobowiązań spłaty. Strony przewidziały zmienne oprocentowanie kredytu oraz odsetki umowne za przekroczenie terminu spłaty w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP

[umowa k-16-17, okoliczność niesporna]

Kredyt określony w ww. umowie został przedstawiony do dyspozycji pozwanego w dniu 16 lipca 2009 r. [wydruk elektroniczny k-18].

Aneksiem zawartym w dniu 19 czerwca 2013 r. strony ustaliły ratalną spłatę kredytu do dnia 16 lipca 2015 r. w 24 ratach kapitałowych z określonym oprocentowaniem oraz odsetki umowne za przekroczenie terminu spłaty w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Ponadto, w myśl aneksu, nieprawidłowa lub nieterminowa spłata kredytu stanowi podstawę wypowiedzenia umowy i postawienia w stan wymagalności. W kolejnych aneksach strony ustaliły karencję spłaty i korektę [aneksy k- 19-21].

Pozwany łącznie dokonał spłaty kwoty 106.065,80 złotych z czego na spłatę kapitału – kwotę 87.631,79 złotych [zestawienie wpłat k-22].

Pismem z dnia 17 marca 2015 r. powód dokonał wypowiedzenia umowy kredytowej wraz z aneksami z 30-dniowym terminem wypowiedzenia, zaś po upływie tego czasu całość zadłużenia staje się wymagalna wskazując, iż zadłużenie wynosi na ten dzień 114.876,93 złotych. [wypowiedzenie k-15].

W dniu 5 lutego 2016 r. powód sporządził wyciąg z ksiąg bankowych na łączną kwotę 123.684,31 złotych, w tym z tytułu należności głównej - 112.368,21 złotych [wyciąg z ksiąg banku k-14].

Pozwany w dniu 25 października 2016 r. zawarł umowę sprzedaży i uruchomienia instalacji urządzenia do technologii przetwarzania tworzyw sztucznych (...) z firmą (...) w Republice Dominikany za cenę 1 kompletu urządzenia w wysokości 1.694.243,00 Euro przy zamówieniu 10 kompletów. Po złożeniu zamówienia firma ta miała dokonać przedpłaty w kwocie 50% wartości zamówionych urządzeń, zaś w dacie podpisania umowy miała nastąpić zapłata 847.114,00 Euro [umowa k-57-59].

Powyższy stan faktyczny, niesporny pomiędzy stronami Sąd ustalił w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów, których prawdziwości i wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała. Strona pozwana ponadto nie zakwestionowała ani zasadności ani wysokości roszczenia powoda.

Sąd pominął złożone do akt sprawy orzeczenia dotyczące stanu zdrowia pozwanego jako niemające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Okoliczności związane z sytuacją życiową pozwanego mogłyby bowiem mieć znaczenie jedynie w przypadku zgłoszenia przez pozwanego wniosku o rozłożenie należności na raty w rybie art. 320 k.p.c., którego to wniosku pozwany nie zgłaszał w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jedn. - Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, z późn. zm.), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności: strony umowy, kwotę i walutę kredytu, cel, na który kredyt został udzielony, zasady i termin spłaty kredytu, wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany (art. 69 ustę 2 prawa bankowego).

Zgodnie z art. 75 ust. 1 i 2 prawa w bankowego przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej. Termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, o ile strony nie określią w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni.

Odsetki od udzielonego kredytu bankowego są elementem składowym świadczenia głównego stron umowy kredytu, stanowią bowiem, z jednej strony cenę płaconą przez kredytobiorcę za korzystanie z oddanych mu do dyspozycji środków finansowych banku, z drugiej zaś strony - wynagrodzenie pobierane przez bank za udostępnienie kredytobiorcy tych środków.

Zgodnie z art. 76 punkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu, z tym że w razie stosowania stopy zmiennej należy określić w umowie kredytowej warunki zmiany stopy procentowej kredytu oraz powiadomić w sposób określony w umowie kredytobiorcę, poręczyciela oraz, jeżeli umowa nie stanowi inaczej, inne osoby będące dłużnikami banku z tytułu zabezpieczenia kredytu o każdej zmianie stopy jego oprocentowania.

W przedmiotowej sprawie z uwagi na brak spłaty kredytu, pomimo aneksowania umowy i rozłożenia spłaty na raty, pozwany nie dokonał spłaty należności głównej w kwocie 112.368,21 złotych oraz naliczonych odsetek kapitałowych i odsetek za opóźnienie w zapłacie. Stopy naliczania odsetek zostały określone w umowie i aneksie, zaś pozwany nie kwestionował ich wysokości ani sposobu naliczenia.

Jedyną okolicznością jaką podnosił pozwany był wniosek o zawarcie ugody sądowej umożliwiającej mu spłatę zadłużenia we wskazanych przez niego dwóch ratach (do końca lutego 2017 r. 50% i do końca marca 2017 r. pozostała

część). Strona powodowa nie wyraziła co prawda zgody na zawarcie ugody sądowej, tym niemniej zaakceptowała zaproponowane przez pozwanego odroczenia terminu płatności w piśmie z dnia 7 lutego 2017 r. Termin rozprawy został wyznaczony na dzień 6 czerwca 2017 r., a więc trzy miesiące po upływie wskazanego przez pozwanego terminu wpłaty I raty. Do dnia rozprawy żadna ze stron nie podniosła aby nastąpiła jakakolwiek wpłata skutkująca zmianą wysokości dochodzonego zadłużenia. Pozwany nie stawiał się na rozprawie i nie podnosił aby dokonał takiej spłaty we wskazanych przez siebie terminach ani też w późniejszym okresie. Poza złożeniem kopii umowy dotyczącej sprzedaży linii technologicznej przetwarzania tworzyw sztucznych pozwany nie przedstawił żadnych dalszych dokumentów ani nie wypowiedział się czy doszło do realizacji tej umowy. Pozwany nie zgłaszał także wniosku o rozłożenie zobowiązania na raty.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał na dzień wyrokowania za zasadne w całości roszczenie powoda i z tego względu zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę 123.684,31 złotych obejmująca pozostałą do zapłaty należność główną w kwocie 112.368,21 złotych oraz naliczone do dnia 5 lutego 2016 r. odsetki kapitałowe i odsetki za opóźnienie w spłacie.

Jednocześnie na podstawie art. 481 § 2 k.p.c. zasądził dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych, od dnia 5 lutego 2016 r. do dnia zapłaty, liczone od kwoty zaległości głównej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym, przegrywający obowiązany jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powód poniósł koszty postępowania w wysokości 8.249,47 złotych na które złożyły się: opłata sądowa 1.000,00 złotych [ustalona na podstawie art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 623) w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia powództwa], koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200,00 złotych [ustalona w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 – w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia powództwa¹], koszty opłat skarbowych od pełnomocnictwa – 34,00 złotych i koszt opłaty manipulacyjnej w upominawczym postępowaniu elektronicznym – 15,47 złotych.

Z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda oraz pozwanemu z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia apelacji oraz zażalenia na koszty.

¹ rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości § 2 z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 1667).